

Av Jan Lilleby

For å gi et hint om hva det går ut på – trenger vi egentlig bare å lese 5. Mos. 28!

Der taler Guds største profet i Det gamle Testamente, Moses, om at Israel må velge.

Ville de velge velsignelsen eller forbannelsen?

Dette var de to alternativene som Gud ved Mose' tjeneste la framfor Israels folk. Det ville vært 'solskinn og framgang' om de valgte velsignelsen, men mørke og undergang om de valgte forbannelsen. I det nevnte bibel kapittel utgjør seksten femte-deler hva som ville skje under forbannelsen og bare fire femte-deler under velsignelsen. Moses visste, da han jo var en Guds profet, at Israel ville vende seg imot Gud og Kristus.

Jammen, kan noen være så dumme at de da velger det sistnevnte...og lar velsignelsen fare? Vil mange spørre.

Ja, dessverre, historien vitner klart om dette bistre faktum. Israel valgte bort Jesus Kristus (velsignelsen) i

tiden med apostlene, og Apostelgjerningenes historie vitner om at Israel falt fra Gud som nasjon, og forbannelsen og ødeleggelsen derav, ble kastet over dem. Hele verden vet om dette som skjedde i år 70 e. Kr. da romerne knuste nasjonen.

Sluttkonklusjonen om Israels endelikt ligger i Apg. 28, 27:

«De ville ikke omvende seg så jeg (Herren) kunne lege dem (landet).»

Paulus siterte fra Jes. 6 om Israels åndelige blindhet, døvhhet og uforstand. De forkastet Kristus da han kom til dem og tilbød dem en ny pakt (Jer. 31, 31-34).

I Bibelen finner vi ingen apostel eller profet som har talt til Israel etter dette, som skjedde i år 60 e. Kr. da Paulus møtte lederne for de 11 synagogene i Rom.

Himmelen har vært og er fremdeles helt tyst, og Israel er ennå ute i spredningen i verden. Bare 35% av jødedommen er i Israel. Dette forteller oss en del.

En av forbannelsene som nevnes er jo at *'Himmelen over ditt hode skal være som kobber, og jorden under deg som jern'!*

De lider altså av det som falt over dem da forbannelsen i 5. Mos. 28 ble effektuert.

VELSIGNELSEN:

5. Mos. 28, 1-14 – hovedbetingelse for denne velsignelse var at de i alle ting 'Hørte på Herrens, deres Guds røst' og de måtte akte på alle hans bud og lover i lydighet. Vers 1 og 2...

3: Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken!

4: Velsignet være din livs frukt (barn) og frukten av din jord og frukten av ditt fe, det som faller av ditt storfe, og det som faller av ditt småfe.

5: Velsignet være din kurv og ditt deigtrau!

6: Velsignet være du i din inngang, og velsignet være du i din utgang!

7: Herren skal la dine fiender som reiser seg mot deg, ligge under for deg. På én vei skal de dra ut mot deg, og på sju veier skal de flykte for deg.

8: Herren skal byde velsignelsen være hos deg i dine låver og følge deg i alt det du tar deg fore. Han skal velsigne deg i det land Herren din Gud gir deg.

9: Herren skal gjøre deg til et hellig folk for seg, som han har lovt deg med ed, såfremt du tar vare på Herrens, din Guds bud og vandrer på hans veier.

10: Og alle folk på jorden skal se at du er kalt med Herrens navn, og de skal frykte deg.

11: Herren skal gi deg overflod av alt som godt er, både av ditt livs frukt og av frukten av ditt kveg og av frukten av din jord i det land som Herren med ed lovte dine fedre å gi deg.

12: Herren skal lukke opp for deg sitt rike forrådshus, himmelen, og gi ditt land regn i rette tid, og han skal velsigne alt dine henders arbeid. Du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av noen.

13: Herren skal gjøre deg til hode og ikke til hale. Du skal alltid være ovenpå og aldri ligge under, såfremt du hører på Herrens, din Guds bud, som jeg i dag byder deg å ta vare på og holde,

14: og såfremt du ikke viker av fra noen av de ord jeg legger fram for dere i dag, verken til høyre eller til venstre, så du følger andre guder og dyrker dem.

FORBANNELSEN:

5. Mos. 28, 15-68 gir oss bister og skjebnesvanger lesning, ikke minst på grunn av Mose' innstendige utlegning av innholdet i hver av de nevnte forbannelser/ulykker/katastrofer/elendigheter som de innebærer for Israel. Forbannelsen gis Israel i omtrent 80% flere vers enn velsignelsen – bare for å kaste inn litt skoleregning!

15: Men dersom du ikke hører på Herrens, din Guds røst, og ikke akter vel på å holde alle hans bud og hans lover, som jeg gir deg i dag, da skal alle disse forbannelser komme over deg og nå deg:

Min bemerkning: De påfølgende vers med deres beskrivelser av en lang rekke forbannelser/ulykker/katastrofer og plager fikk sin oppfyllelse opp gjennom bibelhistorien. Vi kan lese om det i de fleste profetbøkene i Bibelen. Men en rekke profeterte ulykker/katastrofer blir ikke oppfylt før Israel kastes inn i Den store Trengselstiden beskrevet i Åpenbaringsboken. Det er en erkesynd hos de såkalte kristensionistene i vår tid, at de nesten bare framhever 'Lykkeprofetiene' for Israel, slik vi leste fra 'Velsignelsen' ovenfor. De underslår bevisst at svær ulykke og straff skulle ramme jødedommen for dens provoserende synd imot Gud Herren, og ikke minst mot Jesus Kristus, slik vi kan lese i Apostelgjerningene. Den straff som rammet dem i år 70 e. Kr. har ikke Herren tatt bort fra dem pr. dags dato. Derfor er kristensionismen bygget på løgn og falsk bibeltolking, siden de ikke vil bøye seg for Bibelen og hva den sier om Israels ulydige folk.

16: Forbannet være du i byen, og forbannet være du på marken!

17: Forbannet være din kurv og ditt deigtrau!

18: Forbannet være ditt livs frukt (barn/etterkommere) og din jords frukt, det som faller av ditt storfe, og det som

fødes av ditt småfe!

19: Forbannet være du i din inngang, og forbannet være du i din utgang!

20: Herren skal sende forbannelse, forvirring og trussel mot deg i alt det du rekker din hånd ut til og tar deg fore, inntil du blir ødelagt og går i hast til grunne for dine onde gjerningers skyld, fordi du forlot meg.

21: Herren skal la pest henge fast ved deg til han har utryddet deg av det land du kommer inn i og skal ta i eie.

22: Herren skal slå deg med tæring og feber, med betennelse og verk, med tørke og kornbrann og rust, og de skal forfølge deg til du går til grunne.

23: Himmelen over ditt hode skal være som kobber, og jorden under deg som jern.

24: Herren skal la støv og sand være det regn han gir ditt land. Det skal komme ned over deg fra himmelen til du blir ødelagt.

25: Herren skal la deg ligge under for dine fiender: På én vei skal du dra ut mot dem, og på sju veier skal du flykte fra dem. Du skal bli mishandlet av alle jordens riker.

26: Dine døde kroppar skal bli til føde for alle himmelens fugler og for jordens dyr, og ingen skal jage dem bort.

27: Herren skal slå deg med Egypts byller, med svulster og med skabb og med utslett som ikke kan leges.

28: Herren skal slå deg med vanvidd og med blindhet og med forvirring av ditt sinn.

29: Du skal famle deg fram midt på dagen, som den blinde famler seg fram i mørket. Du skal ingen lykke ha på dine veier, og du skal bare bli undertrykt og utplyndret alle

dager. Og det skal ikke være noen som frelser.

30: Du skal trolove deg med en kvinne, og en annen mann skal ligge med henne. Du skal bygge et hus og ikke bo i det. Du skal plante en vingård og ikke ta den i bruk.

31: Din okse skal bli slaktet for dine øyne, og du skal ikke ete av den. Ditt esel skal bli røvet mens du ser på, og ikke komme tilbake til deg. Ditt småfe skal gis til dine fiender, og ingen skal hjelpe deg.

32: Dine sønner og dine døtre skal overgis til et fremmed folk. Dine øyne skal se det og vansmekte av lengsel etter dem hele dagen, og din hånd skal være maktesløs. (Tenk på bortførelsen til Babylon på Jeremias sin tid, min bemerkn.)

33: Frukten av din jord og av alt ditt arbeid skal fortæres av folk du ikke kjenner. Du skal bare bli undertrykt og mishandlet alle dager.

34: Du skal bli vanvittig av det syn som dine øyne må se.

35: Herren skal slå deg på knær og lår med onde byller som ikke kan leges, fra fotsåle til isse.

36: Herren skal føre deg og din konge, som du setter over deg, bort til et folk som verken du eller dine fedre har kjent. Der skal du dyrke andre guder, stukk og stein.

37: Du skal bli til et skremsel, til et ordspråk og en spott blant alle de folk Herren fører deg til.

(Det er tydelig at Mose ord i denne lange utlegning, ikke var slikt som kunne skje – dersom, hvis, såfremt – men det skulle skje fordi han visste om at de ville sette seg opp imot Herren! Min bemerkn.)

38: Du skal føre mye såkorn ut på marken, men lite skal du samle inn, for gresshoppen skal ete det opp.

39: Vingårder skal du plante og dyrke, men vin skal du ikke drikke og ikke kunne lagre, for makk skal ete den opp.

40: Oliventrær skal du ha i hele ditt land, men du skal ikke salve deg med olje, for ditt oljetre skal kaste karten av.

41: Sønner og døtre skal du få, men du skal ikke beholde dem, for de skal gå i fangenskap.

42: Alle dine trær og all din jords frukt skal gresshoppen ta i eie.

43: Den fremmede som bor i ditt land, skal stige opp over deg, høyere og høyere, men du skal synke dypere og dypere.

44: Han skal låne til deg, men du skal ikke kunne låne til ham. Han skal være hode, og du skal være hale.

45: Alle disse forbannelser skal komme over deg og forfølge deg og nå deg til du blir ødelagt, fordi du ikke hørte på Herrens, din Guds røst, og ikke tok vare på hans bud og hans lover, som han gav deg.

46: De skal være til et tegn og et under som skal henge ved deg og din ætt til evig tid.

(De resterende versene omhandler romertiden og ødeleggelsen av Israel i år 70, samt tiden som ligger foran: Den store Trengsel, som vil ende med Jesu gjenkomst. Min bemerkn.).

47: Fordi du ikke tjente Herren din Gud med glede og av hjertens lyst, enda du hadde overflod på alt,

48: så skal du tjene dine fiender, som Herren skal sende mot deg, i hunger og tørst og i nakenhet og i mangel på alt. (Her kommer romerriket, min bemerkn.) Han skal legge et jernåk på din hals, til han har ødelagt deg.

49: Herren skal føre over deg et folk langt borte fra, fra jordens ende. Det er et folk som kommer flyvende lik en ørn,

et folk med et språk du ikke forstår. (Dette vil hende i Den store Trengselstid, ref. Åp.)

50: Det er et folk med hårdt ansikt, som ikke akter den gamle og ikke har medynk med den unge.

51: Det eter opp frukten av ditt fe og frukten av din jord, til du blir ødelagt. Det levner deg verken korn eller most eller olje, heller ikke det som faller av ditt storfe, eller det som fødes av ditt småfe, til de har gjort ende på deg.

52: De kringsetter deg i alle dine byer, inntil dine høye og faste murer, som du satte din lit til, faller i hele ditt land, det som Herren din Gud har gitt deg.

53: (Dette skjedde under beleiringen av Jerusalem i 66-70 e. Kr., min bemerkn.) Da skal du ete ditt livs frukt, kjøttet av dine sønner og dine døtre (Josefus vitner om dette i sine bøker om Den jødiske Krig) – som Herren din Gud har gitt deg. Så stor er den trengsel og angst, som din fiende skal føre over deg.

Versene 54 til 57 omhandler også denne kannibalisme og er uhyggelig lesning.

58: Dersom du ikke gir akt på å holde alle ordene i denne lov, de som står skrevet i denne boken – dersom du ikke frykter dette herlige og forferdelige navn: Herren din Gud,

59: da skal Herren sende uhørte plager over deg og uhørte plager over din ætt, store og vedholdende plager og onde og langvarige sykdommer.

60: Han skal la alle Egypts sykdommer, som du gruer for, komme over deg, og de skal henge ved deg.

61: Alle andre sykdommer og alle andre plager, som det ikke står skrevet noe om i denne lovens bok, skal Herren la komme over deg, til du er ødelagt. (Vers 58 til 61 er i Den store Trengsel, og anses som en straffeaksjon som Gud sender mot

sionist-Israel i endetiden for dens svære bespottelser av Kristus. Se også Esek. 36, 23 mv., min bemerkn.).

62: (Når Den store Trengsel er over, så blir bare noen få jøder igjen...) Bare en liten flokk skal bli igjen av dere – dere som var så tallrike som himmelens stjerner – fordi du ikke hørte på Herrens, din Guds røst. (Se også Sak. 13, 8 om en tre-del overlevende).

63: Likesom Herren gledet seg ved å gjøre vel mot dere og gjøre dere tallrike, slik skal Herren glede seg ved å forderve dere og ødelegge dere. Dere skal rykkes opp av det land du kommer inn i og skal ta i eie.

64: (Dette skjedde da romerne spredte jøde i år 70 e. Kr.) – Herren skal sprede deg blant alle folkene fra jordens ene ende til den andre. Der skal du dyrke andre guder, som verken du eller dine fedre har kjent, stukk og stein.

65: Blant disse folk skal du aldri ha ro. Der skal ingen hvile være for din fot. Herren skal der gi deg et bevende hjerte og uttærte øyne og en vansmektende sjel.

66: Ditt liv skal henge i et hår. Du skal engstes natt og dag og aldri være sikker på ditt liv.

67: Om morgenen skal du si: Var det bare kveld! Og om kvelden skal du si: Var det bare morgen! – for den angst du kjenner i ditt hjerte, og for det syn du ser med dine øyne.

68: (Dette skjedde i år 70 da romerne ødela Israel. Josefus vitner om det i sine bøker) – Herren skal føre deg tilbake til Egypt på skip, den vei som jeg sa deg at du aldri mer skulle få se. Der skal dere bli budt ut til dine fiender som trelles og trellekvinner, men det er ingen som kjøper.

Beklager folkens, men den sukkersøte svadaen som ofte blir servert fra kristensjonistenes side, om 'Gud som har gitt dem landet tilbake' osv. – holder ikke mål mot Bibelens

virkelighet og hvordan tingene vil gå nå framover i Midt-Østen.

Israel vil ikke kunne bli regnet som noen Guds nasjon igjen, før Jesus har kommet tilbake fra himmelen og opprettet det lovte tusenårige fredsriket, der han selv skal være konge. Israel skal først renskes opp ved at Gud sender over dem Den store Trengselstiden, ref. Matt. 24 og Åpenbaringsboken.

VELSIGNELSEN VAR DET SAMME SOM Å MOTTA JESUS MESSIAS

Peters andre tale etter Pinedag i Apg. 3, 22-24 avslører for oss sannheten i det å velge velsignelsen (for Israel) – nemlig at de ville høre på, tro på, og ta imot Jesus Messias når han en gang kom til dem. Peter henviser til hva Moses profeterte om dette i 5. Mos. 18, 15-20, og peker – lik Moses gjorde – på at dersom de ikke etterkommer dette, så skulle Gud ødelegge Israel, – ergo: De ville ved fornektelsen av Jesus derav velge seg forbannelsen og dermed den undergang vi nå kan lære om i historiebøkene. Romerriket knuste Israel i år 70 e. Kr. Peters formaning var som følger:

«Moses har jo sagt: En profet likesom meg, skal Herren deres Gud oppreise dere av deres brødre. Ham skal dere høre på i alt han sier dere. 23: Men det skal skje, hver (jødisk) sjel som ikke hører denne profet, han skal utryddes av folket (dvs. Israel skal bli ødelagt). 24: Alle profetene fra Samuel av og senere, så mange som har talt, har også forkynt om disse dager.»

Vi trenger bare å repetere vers 62 fra ovenfor, i 5. Mos. 28 – som omhandler den straff som er klimakset i forbannelsen. Den straffen traff Israel i år 70, men den kommer annen (og da den endelige) gang når Den store Trengselstid for Israel inntreffer i nær framtid:

«Bare en liten flokk skal bli igjen av dere, – dere som var

så tallrike som himmelens stjerner – fordi du ikke hørte på Herren din Guds røst.»

Sak. 13, 8 bekrefter Mose' profeti med en viss tallfesting:

«I hele landet (Israel), sier Herren, skal to tredjedeler utryddes og omkomme, bare en tredjedel skal bli spart.»

ÅRSAKEN TIL AT DE ØDELEGGES FOR ANDRE GANG ER AT ISRAEL I DERES LANGE UTLENDIGHET HOS HEDNINGENASJONENE, HAR SPOTTET OG TRAMPET PÅ HERRENS NAVN, JESUS KRISTUS

Det finnes en alvorlig grunn til at Israel blir ødelagt og straffet for andre gangen. Og denne finner vi omtalt i Esekiel 36.

Da de ble ødelagt i år 70 var det på grunn av deres stivbeinte trass imot apostlenes forkynnelse og ikke ville omvende seg til tro slik at Jesus kunne komme tilbake fra himmelen i deres levetid. De forfulgte og drepte flere av Herrens tjenere den gangen, omtalt i Apostelgjerningene. Jesus advarte og profeterte om Israels ødeleggelse i sine to lignelser, – om Kongens sendebud i Matt. 22, og om det fruktløse fikentreet i Lukas 13. I Matt. 22, 7 ble kongens hær (romerne) sendt ut for å drepe og ødelegge de som hadde gått løs på Herrens sendebud, og mordernes by – Jerusalem – brent ned. I Luk. 13 ble treet hugget ned (Israel) fordi det ikke fikk frukt, selv etter et ekstra gitt 'nådeår' tillagt...apostlenes forkynnelse til Israel i de tretti år med Apostelgjerningenes historie. Apg. 28, 27 sier at *de ville ikke omvende seg så jeg Herren kunne lege landet*. Fra dette punkt i bibelhistorien var det at Israel hadde sitt endelige og ennå pågående frafall fra Gud Jehova.

Men i Esek. 36 er en av de viktigste årsakene til at Herren sender Den store Trengsel imot Israel, dette at de som et folk i utlendighet har spottet og drevet regelrett blasfemi mot Herrens navn, som jo er Jesus Kristus.

Esek. 36, 23 er et kjernevers i denne sammenheng:

«Jeg vil hellige mitt store navn, som er blitt vanhelliget blant folkene, det som DERE (Israel) har vanhelliget blant dem. Og folkene (nasjonene i verden) skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere for deres (folkenes) øyne.»

Men fra vers 24 ser vi i Bibelen, at ETTER at denne straffeaksjon er gjennomført fordi de hadde tråkket på og bespottet Jesu navn i alle deres år ute hos oss hedninger siden deres spredning i år 70 med romerhæren – så vil det komme en gjenopprettelse av Israel, basert på den lille rest som har overlevd straffeaksjonen. Tredjedelen som nevnes i Sak. 13, 8. Den nye Pakt til Israel blir så effektivt, de gis en ny Ånd og et nytt hjerte..åndelig talt. Og Ånden i dem vil gjøre det slik at de deretter makter å holde Guds lov, som da blir gjeninnført, og gjøre slik loven sier. Dermed får de så lov til å beholde landet og vil være Jesu presteskap og tjenere i gjennom hele Tusenårsrikets virketid.

Åpenbaringsboken 20, 4 viser oss denne lille rest av messianske troende jøder i Israel, og som vekkes opp fra de døde (de var martyrer mange av dem) ved Jesu komme fra himmelen slik 1. Kor. 15 lærer, og skal regjere med Kristus på jord:

«Jeg så troner og de satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler (martyrene fra trengselstiden som var drept av Antikrist) som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, og de som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket (ref. Åp. 13ff) på sin panne eller hånd. Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år.»

Men i og med at vi tydelig nå lærer, ved bl.a. Esekiel 36,

at Israel og jødedommen som sådan – i deres fall fra Gud i ulydighet, er ennå under forbannelsen, – at de altså IKKE kan anses som gjenopprettet. De utfører jo ennå, men du leser disse linjer, den spott og vanhelligelse av Jesu navn som Esekiel sier at Herren skal straffe dem for – innfor hele verden til å beskue. Dersom de nå lever ut denne uhyggelige bespottelsessynd (Talmud som er Israels religion, har mange spottord om både Jesus og Maria mv.) og dermed antikristelige holdning og sinnelag, så forstår vi at det faktisk ER UMULIG AT GUD PÅ NOE TIDSPUNKT ALT HAR GJENOPPRETTET ISRAEL, eller gitt dem landet tilbake.

Nasjonens eksistens i vår tid, siden FN-mandatet i 1948, er helt ulovlig og egenmektig sett med Guds øyne. Kristensjonismen har bommet fullstendig i deres totale misforståelse av Bibelen og hvordan det har seg med Israel.

Se min artikkel her på nettsiden – **«Jesus forutså at jødene skulle stjele tilbake landet de først ble kastet ut av!»**

Jesus taler om dette i Matt. 12 og bruker tilfellet med den demonbesatte mannen som blir befridd, som utgangspunkt. Det er helt sjokkerende. Artikkelen er veldig klargjørende; den viser dessuten at Jesus egentlig 'demoniserer' den moderne sionismen fullstendig gjennom dette.